

geklaagd wordt, dat we voor ons vele goede geld bij onderwijs nog zoo weinig gekregen hebben, dan dreigt het gevaar, dat van Overheidswege wordt ingegrepen, dat aan de scholen een leerplan wordt opgelegd. En daar schuilt dan weer voor de vrijheid van beweging bij het onderwijs een groot gevaar in. We zijn besliste tegenstanders van dat „van boven af”. En daarom zal menigeen zich er over verheugen, dat men den roep om oriëntering in dezen ook in onze kringen heeft opgevangen. Zoo zal er in de z.g. herfstvacantie een Paedagogische Conferentie voor het Chr. Lager Onderwijs worden gehouden, onder leiding van Prof. Dr. J. Waterink. Er zal daar worden gesproken over de principiële grondslagen, de wettelijke en de praktische mogelijkheden van de Onderwijs-nieuwling, terwijl dan meer in het bijzonder zullen worden besproken de vakken: Taal, Geschiedenis en Rekenen op de Chr. School. Als ik nu nog de sprekers noem: Prof. Waterink, de hoofdinspecteur Van Nes, de heer Stemerding, Dr. Kalsbeek en de inspecteur Van der Zweep, dan zal menigeen goede verwachtingen gaan koesteren.

De Conferentie wordt gehouden: 27—29 October op de Ernst Sillem-Hoeve. Men kan zich voorloopig reeds aanmelden bij J. Nauta, M. H. Trompstraat 9, Amsterdam (W.).

G. MEIMA.

UIT DE BUITENLANDSCHE KERKEN

De Synode in Amerika wederom in zitting.

V.

Over rotatie en „aanslagen”.

Het is merkwaardig hoevele echo's van wat gehoord wordt in Nederland — in den kring der Gereformeerde Kerken — in onze kringen weerklinken. Zoo was er bij ons zoowel als in Nederland het vraagstuk aan de orde, of afvaardiging naar de Synode naar toerbeurt zou wezen, of niet. Reeds is er meer van dat „toerbeurten” onder ons dan in het land der Vaders. De Synode van 1938 b.v. heeft naar men beweerde geen enkel deputaat die lid was der Synode van het vorige jaar. Zelfs zijn er Classes, die een besluit passeerden, dat zij niet tweemaal aaneen dezelfde deputaten mochten afvaardigen ter Synode. Er kwam echter verzet. Vandaar dat de zaak ter Synode ter sprake kwam. Classis Pella waarschuwde ernstig tegen de zoogenaamde rotatie of afwisseling. Zeker onder de inspiratie van Ds I. van Dellen, die er ook in „De Wachter” tegen getuigde. Ook van andere zijden kwam verzet. Er was een warm debat over de zaak. Onder anderen nam daaraan deel ouderling J. Verbrugge Sr. die afkomstig is van Wilnis. Hij bracht ter sprake, hoe eerst in de tweede helft der 18de eeuw, toen het kerkelijk leven almeer en meer inzook, en men op „cerebaantjes” jacht maakte, men in Nederland begon met afvaardiging en deputaatschappen naar toerbeurt. Doch dat bleek te zijn „een middel erger dan de kwaal”. Ook de professoren Hepp en Dijk werden aangehaald als bewerdend dat tegen zulke rotatie of toerbeurten niet ernstig genoeg kon worden gewaarschuwd.

Men zal zich zeker afvragen wat de Amerikaanse Synode besloot. Zij passeerde een tweeledig besluit. Allereerst werd geconstateerd dat onze Kerkenorde in de Artikelen 41 en 50 de Classes niet verplicht tot een bepaalde methode in het kiezen van deputaten ter Synode. En in de tweede plaats, met het oog op het welzijn der kerken adviseerde de Synode tegen de „rotary method” in het kiezen van afgevaardigden naar de Synode.

Of de tweede zaak waarover wij wenschen te schrijven in dit artikel ook een soort „echo” is van wat men in Nederland hoorde, betwijfelen wij. We hopen althans dat men daar geen behoefte heeft aan discussie erover. Wij herinneren ons ten minste niet, dat men daar, ten minste in de Gereformeerde Kerken, disputeerde over wat wij hier in Amerika — schrik niet — aanslagen, kerkelijke aanslagen, noemt. Daaronder verstaan wij verplichte bijdragen voor kerkelijke kassen. En wij gebruiken dien term „aanslagen” of verplichte bijdragen, (met het Engelsche woord „assessments”), tegenover den term quota, waaronder men verstaat een minder bindende bijdrage. D.w.z. wel een zedelijke verplichting, maar toch niet positief bindend, zoodat als men de quota niet betaalt, ze niet als „schuld” kan worden aangerekend. Wat wel het geval is met de assessments of aanslagen.

In de Christian Reformed Church rekent men als „aanslag” de bijdragen of collecten van de kerken, verwacht voor onze Theol. School en de Emeritus Kas. Maar ten opzichte van de zending spreekt men tot hiertoe van een „quota”. Dat is wel vreemd niet waar? Indien men in de Kerk van „schuld” kan spreken, dan betreft dat zeker de zaak en taak der zending. Sprak men al niet vóór 75 jaren in Nederland van „de eerschuld der zending”? De zending is in elk geval een zeer bindend

iets, in elk geval niet minder bindend dan verplichtingen omtrent de School der Kerken of hare Emeriti of Synode. Daarom, indien men toch dat woord „aanslag” wil gebruiken, we zien niet waarom men dat ook niet op de zending toepast. Zoo doen onze broeders der Protestantische Gereformeerde Kerken, die onder leiding van Ds H. Hoeksema een apart standpunt innemen. Het probleem der Algemeene Genade leidde hiertoe, iets waar we hier natuurlijk niet op ingaan.

Gezegde Kerken nu passen „aanslag” ook toe op de zending. Zoo lezen we in het „Kort Verslag” harer Classis, in zitting gedurende Juni 1938: „Besloten den aanslag voor Needy Churches te verhoogen van 6 tot 7 dollar per huisgezin... Besloten om door den president (der Classis) de kerkeraden te vermanen om zoo spoedig mogelijk den aanslag voor Zendingkas te betalen. De president doet dit onomwonden”.

„Needy Churches”, zooals elk die 't Engelsch verstaat, weet, beteekent: „Hulpbehoevende Kerken”. We hebben persoonlijk reeds jaren aaneen gewaarschuwd tegen de onschriftuurlijke, d.i. niet in de Heilige Schrift gevonden termen, aanslag of quota, en vooral tegen het onderscheid dat men maakte tusschen assessments en quota. En tot onze blijdschap besloot de Synode, wier handelingen we hier beschrijven, om eene commissie te benoemen om de zaak in studie te nemen. We zijn in elk geval dus een stap verder in goede richting, voor zoover Amerika betreft. Gelukkig Nederland, indien men zich niet druk behoeft te maken over iets dergelijks.

Toch kunnen we niet nalaten om onze bewondering uit te spreken dat de bovengenoemde Protestantische Gereformeerden zeven dollar per gezin bijdragen voor hulpbehoevende kerken. Hoe staat het er op dit punt bij in Nederland? In elk geval zijn wij in de Christian Reformed Church niet zoo vrijgevig. Hier is het lijstje van assessments en quota's, pas aangenomen door de Synode van 1938. Misschien dat men het in Nederland met belangstelling bestudeeren zal.

Van de kerken verwacht men, per jaar, per gezin:

Voor Calvin College en Seminarie	8 3.00
Voor het Emeritus Fonds	1.75
Synodale onkosten	0.25
Kerkuitbreiding	1.50
Subsidie voor zwakke kerken	2.00
Indiaansche en China zending	4.05
Joden Zending	0.75
Kerkhulp (voor gebouwen, enz.)	0.50
Zuid-Amerika steun	0.10

Wat de z.g.n. Inwendige Zending betreft, die de fondsen voor de bovengenoemde kerkuitbreiding en subsidie voor hulpbehoevende kerken beheert, zij is sterk gecentraliseerd. In een comité, waarvan de leden in of dicht bij Grand Rapids wonen. De Heidenzending bestaat uit afgevaardigden van elke onzer achttien Classes. Behalve drie leken-deputaten. Een gewijzigd Reglement voor deze deputaten werd verschoven naar de volgende Synode. Wat ook het geval is met het voorstel, om een zendingsveld in Nigeria, Afrika, over te nemen. Men weet zeker, dat onze kerk reeds zending drijft onder de Indianen in het Zuidwesten onzes lands, en in China. Wat laatstgenoemd land betreft, onze hoofdpoot, te Jukao, Kiangsu provincie, boven Shanghai, zij viel in de handen der Japannezen, verleden 19 Maart. Een duizendtal Chinezen, meestal vrouwen, vonden toevlucht en voeding in onze zendingsgebouwen, gedekt door onze Amerikaanse vlag.

HENRY BEETS.

Grand Rapids, Mich., 18 Juni 1938.

Berichten.

De Belijdeniswijziging door de Presbyteriaansche Kerk in Noord-Amerika.

De generale synode van de Presbyteriaansche Kerk, samenkomende te Meridian, Mississippi, 21 Mei j.l., besloot met 151 tegen 130 stemmen tot weglating van twee passages van de Geloofsbelijdenis, die de Gereformeerde leer der praedestinatie bevatten. De bijstemming geschrapt gedeelten zijn: „Door het besluit van God zijn ter bevoening van Zijn heerlijkheid sommige menschen en engelen voorbeschikt tot eeuwig leven, en anderen verordineerd tot eeuwig dood” (Hoofdstuk III, par. 3); „Deze engelen en menschen, die aldus zijn voorbeschikt en verordineerd, zijn op bijzondere en onveranderlijke wijze bepaald; en hun aantal is zoo zeker en bepaald, dat het niet kan worden vermeerderd noch verminderd” (Hoofdstuk III, par. 4). De weggelaten passages werden door verschillende predikanten beoordeeld als een „overtroeven” der Schrift, dat „onze predikanten steeds in het defensief houdt”.

Andere commissieleden verklaarden dat deze passages „de hoeksteen van het geloof der kerk” vormen.

In het aanvaarden van dit voorstel der tusschen-tijdsche commissie inzake voorgestelde wijzigingen in de geloofsbelijdenis en de catechismi, heeft de generale synode een stap gedaan die in zooverre juist is vermeden door de nu afvallige noordelijke kerk.

Meer bemoedigend is het laatste bericht, dat de synode eenstemmig besloot, te verwerpen het voorstel om weer lid te worden van den in meerderheid modernen Federalen Raad van Kerken van Christus in Amerika. Een volledig verslag van de voornaamste handelingen der synode zal verschijnen in het Juli-nummer.

(„The Presbyterian Guardian”, Juni 1938.)

Een plan tot kerk-vereeniging in de V. S.

De hedendaagsche ijver voor kerk-eenheid zal het voornaamste onderwerp vormen op de 150ste generale synode van de Presbyteriaansche Kerk in de V. S., die voor den zittingsduur van één week bijeenkomt in de reusachtige Convention Hall te Philadelphia, op Donderdag 26 Mei. Drie afzonderlijke voorstellen tot vereeniging met andere godsdienstige lichamen zullen worden overwogen.

Een resolutie, aanvaard door het generale convent der Protestantische Episcopalsche Kerk in October l.l., waarbij de Presbyteriaansche Kerk in de V. S. werd uitgenoodigd om in te stemmen met een formeele verklaring van „haar doel om een organische unie tot stand te brengen tusschen hare respectievelijke kerken”, zal worden overhandigd aan de synode door de commissie tot Kerksamenwerking en -vereeniging.

Van deze commissie, die de resolutie gedurende verscheiden maanden heeft bestudeerd, wordt verwacht dat zij een antwoord zal aanbevelen, en als gewoonlijk verwacht men van de commissieleden, dat zij voor de aanbeveling zullen stemmen.

De kwestie der kerk-eenheid zal opnieuw aan de orde gesteld worden door het rapport van de commissie over een resolutie, die een jaar geleden werd aangenomen door den kerkeraad van St. Paul, waarbij de synode verzocht werd „met instemming te overwegen het voorstel van Dr E. Stanley Jones, dat de protestantsche kerken van Amerika zich vereenigen om te vormen 'de kerk van Christus in Amerika'. Men zal zich herinneren dat Dr Jones is de bekende modernistische zendeling en voorstander van een onbeperkte kerk-vereeniging. In zijn plan zouden de verschillende kerken hun eigen namen behouden, maar niets anders.

Eveneens zal door de commissie een rapport worden uitgebracht over plannen voor het organiseren van een wereld-concilie van kerken, dat alle niet-Roomsche en verondersteld christelijke groepen in de wereld omvatten zou. Het voorstel gaat niet in de richting van een organische vereeniging, maar in die van een wereldfederatie, gelijkvormig aan den federalen Raad van Kerken van Christus in Amerika.

(„The Presbyterian Guardian”, Juni 1938.)

L. D.

STEMMEN UIT ONZE KERKEN

Drachten.

Hooggeachte Prof. Schilder,

Met begrijpelijke belangstelling las ik in „De Reformatie” van 22 Juni l.l. uw artikel over „Rechtszekerheid”, naar aanleiding van de procedure in de zaak-Drachten. Met de door u gemaakte opmerkingen ben ik het geheel eens. Echter moet ik eenige kantteekeningen maken bij den zin „al is de schorsing nu opgeheven en daarmee het gevaar van een acuut conflict in den boezem der Geref. Kerken misschien vooralsnog bezworen”.

Ik spreek ook alleen over het kerkrechtelijke. Welnu, als dit kerkrechtelijk conflict niet acuut blijft — dan is het er niet meer, want dan zal men dit als een precedent beschouwen, waarin het nieuwe kerkrecht in onze kerken formeel geaccepteerd en vastgelegd is. Wilken de kerken dat niet (en dat kunnen ze niet willen) zoo ze wakker zijn en in het kerkrecht bij Gods Woord, de K. O., den aard van ons kerkverband, de historie 1568 tot 1571 — en 1891, vereeniging der beide kerken-groepen willen blijven) dan moet de zaak acuut blijven. Anders wordt het straks een „napleiten”.

Ik heb ook met groote belangstelling kennis genomen van het officieele stuk door u gepubliceerd. Dit is een zeer belangrijk document. Ten eerste is het eigenlijk het eerste stuk dat ons een meer gedetailleerd verhaal geeft over het verloop der procedure. Tot nog toe moest men slechts op korte berichten of „on dit's” afgaan, maar voor de rest bleef alles in het duister. Aan bezwaarde classes werd op haar verzoek (tenminste aan een die ik ken) geen voldoende inlichting gegeven. En wat nu hier uit dit officieele document blijkt — Prof. Greijdanus wees er reeds op — is de intrede van de hiërarchie van het nieuwe kerkrecht in optima forma. Er blijkt toch uit het document, dat (ik laat, als gezegd, de redenen voor de procedure in het midden) toen de classis op bezwaren van gemeenteleden de zaak was gaan behandelen, zij die aldus behandeld heeft: a. Na onderzoek heeft de classis den kerkeraad veroordeeld. Dat kan. Maar nu b. In plaats van te doen wat de eenige zuivere weg naar ons Geref. kerkrecht geweest zou zijn, n.l. den kerkeraad, nadat men getracht had hem van ongelijk te overtuigen, op te dragen (want zeer zeker hebben onze meerdere vergaderingen gezag en zeggenschap — nooit of te nimmer is dit door mij ontkend — trots al wat valsche voorstellingen mij aanwreven) om zijn fout te erkennen en te herstellen, — daar is men nu hiërarchisch gaan optreden. Precies als de classicale en synodale besturen in 1886! Men is in den boezem van den kerkeraad ingedrongen en heeft — c. van de ker-

1) Lijkt me zeer ernstig; zie „Kerk-leven”, K. S.

keraadsle
vragen e
schors
Wat d
als de k
te voere
verhand
behulp e
had. De
classis) g
maken. E
standige
gemeente
tot refor
En niet
en de c
prov. str
hebben
kerk v
in de
in, dat
daar zij
den volk
regeering
binnendr
ders die
anderen
den volk
lid der
En die
dat „ver
politiek,
heid de
ontloot.
standigh
gaarighe
in het C
(let wel
interpret
handel e
het „Ger
rusten. I
groot de
grote d
interpret
hiërarch
ring de
dan de l
gen opwa
trokken
zien te
bezwaren
kwestie
lopen. I
wing voe

P.S. E
gaat om
kerkeraa
voorzich
schending
alzo zic
immers
meer dan
komend
verwijde
ik) of do
zich niet
Gods Wo
niet vold
formeele
de mate
maken, v
wegwerp
niet aan
den w

Hoogge
Als „I
meer dan
uitspraak
Batavia
Rietkerk
desbetref
De hees
in Indi
de N.S.B
tweeërlei
Indische
Het sel
geeringsc
dat die
hier. Zij
dezelfde
democrati
het dat c
zijn, dat
dan de N
ken, als
in de pe
straffen.

Ook des
waar ook
komst ge
Zweden
even goe
parties. Z
aanwijzba
pers geve
beklent
wijsheid
malie, z
onttrokke
Gelukk
Kerken
Niet te
bezwaren
in zekere
beweging
van overs